

Deſtefter fattes Lovforſlaget (ſe Tillæg C.) under Afſtemning, og vedtoges med 65 Stemmer mod 3.

Lovforſlaget gaar nu til Landſtinget.

Man gif deſtefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen, opførte Sag, ſom var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Forandringer i Lov om Valgmenigheder af 15de Mai 1868. (Lovforſlaget findes i Tillæg C, Sp. 181—82; 3die Behandling af Folkethinget findes i Tidenden Sp. 2607.)

Der var til denne Behandling ſtillet følgende Endringsforſlag:

Ud ſofus Høgsbro:
Lov om Valgmenigheder.
§ 1.

Saaſvært et Antal af mindſt 20 Familiefædre, Enker eller andre Perſoner med Husſtand, ſom høre til Folkekirken, ſhulde at danne en Valgmenighed indenfor ſamme, vil en ſaadan blive erkjendt ſom Led af Folkekirken under følgende Betingeſer: 1) at de for Kirke- og Underviſningsminiſteren godtgjøre at have forſaffet fig en Kirkebygning eller en Bedefæl, ſom er forſynet med alt fornødent til den almindelige Gudstjenefte og de øvrige kirkelige Handlinger, og ſom ikke maa gaa vends til anden Brug; 2) at den ommeldte Kirkebygning eller Bedefæl er ſaaledes beliggende, at idetmindſte 10 af de nævnte Familiefædre, Enker eller Perſoner med Husſtand ikke bo fjærnere fra den end een Mil; 3) at de Paagjældende i Forbindeſe med en af Folkekirkeſ Præſter, ſom ikke har nogen Anſættelſe i denne, eller med en theologisk Kandidat, der har opfyldt alle de Betingeſer, ſom kræves til geiſtligt Embede i Folkekirken, have anſøgt om og erholdt kongelig Staſteſtelſe paa hans Valg ſom denne Menigheds Præſt, og i ſidſte Tilfælde Kandidaten under Sagtagelſe af alt, hvad der udfordres til Ordination af Folkekirkeſ Præſter, er blevet behørig ordineret; 4) at de enkelte Medlemmer paa den i Lov af 4de April 1855 fremkomne Maade løſe Sognebaand til ham; og 5) at Menigheden ſelv afholder de med dens ſæregne Stilling forbundne Udgifter.

Den første Betingeſe bortfalder, ſaaſnart mindſt 10 af de ommeldte Familiefædre, Enker eller Perſoner med Husſtand ere boſatte i ſamme Sogn, i hvilket Tilfælde det tilſtedes dem at benytte deres Sognekirke til almindelig Gudstjenefte ved den valgte Præſt efter de nærmere Forſkrifter, ſom indeholdes i Loven af 25de Marts 1872. Til en ſaaledes dannet Menigheds Præſt er det tilladt uden Hensyn til Afſtanden at løſe

Sognebaand i Overensſtemmeſe med Lov af 4de April 1855 § 2.

Valgmenigheden og dens Præſt ere undergivne Eilſyn af Stedets Provſt og Biſkop ſamt i det hele de for Folkekirken gjældende Love og Forſkrifter, forſaavidt ikke Kirke- og Underviſningsminiſteren, efter Underdragende fra vedkommende Menighed og deres Præſt, maatte tilſtaa ſaadanne Lempelſer, ſom de ſærlige Forhold kunde gjøre henſigtsmæſſige.

Naar de nævnte Betingeſer for Valgmenigheds Dannelſe ikke længere ere tilſtede, eller naar Menigheden eller dens Præſt vægrer ſig ved at opfylde nogen af de i Henshold til nærværende Lov for dem gjældende Love og Forſkrifter, kan den kongelige Staſteſtelſe tages tilbage efter Kirke- og Underviſningsminiſterens Indſtilling, og Menigheden ſom ſaadan erkjendes da ikke længere ſom ſærligt Led af Folkekirken.

§ 4.
Enhver ſaadan Menighed har at indberette til Biſkopen, hvem den har antaget til Kirkeſanger.

De videre fornødne Beſteemmelſer angaaende Valgmenighedens og Præſtens Stilling, Menighedsmedlemmernes Benyttelſe af vedkommende Sognekirke og Kirkegaard, Førelſen af Kirkebøger m. v. ſaſtattes i Overensſtemmeſe med den gjældende Lovgivning igjennem Kirke- og Underviſningsminiſteriet.

Høgsbro: Lovforſlaget foreligger jo nu for os i ſamme Skikkelse, hvori det oprindelig er indbragt af Regjeringen i det andet Thing, og allerede en Gang har været ſendt til os derfra. De Ordfører, der ere udfatte ved Sagens Behandling her i Thinget, og ſom kom frem i to Til lægsforſlag til Loven, der bleve vedtagne med ſaa ſtort Flertal, at der kun var 5—10 Stemmer derimod, findes nu ikke mere, og det uagtet der dog ogſaa i det andet Thing var en Tilſlutning til dem begge og i Serdeleſhed til det ene, der omhandlede Kirkeſ Benyttelſe. Denne Lovens Skæbne tyder ikke paa, at det er ſtor Udfigt til, at det ſkal lykkes at komme overens om en Afſatteſe af Loven, ſom kan tilfredsſtille begge Thing, og der kunde derfor maatte allerede paa dette Standpunkt være Anledning til at tage det Spørgsmaal under Overvejelſe, om man bør vedtage Loven i den Skikkelse, hvori den ligger for, eller ikke. Jeg har imidlertid efter den Stilling, hvori jeg tidligere har ſtaaet til Forſlaget, da ingen Anden har ſyntes at ville gjøre det, troet at maatte henſtille til Thinget, om det dog ikke var rettet at gjøre det muligt, at der endnu kunde forſøges en Overenskomſt med det andet Thing, og jeg har derfor tilladt mig at ſtille et Endringsforſlag til